

SČVP

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresátu:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich příatel

6/98
ročník 8

Sněm Československé obce legionářské a Volynští Češi

Ve dnech 18.-19. května 1998 se konal v Praze sněm ČSOL. Zhdnotil činnost svých vrcholných orgánů v průběhu tříletého volebního období. Obsah věcného, dělného, místy kritického jednání je uveden v Národním Osvobození.

Sněm byl zúčastněn 137 delegátů z celé ČR. Podstatnou část, celou jednu třetinu, tvořili delegati z řad volynští Češi. Naši krajané byli též zvoleni do celorepublikového výboru a do jeho předsednictva, početně zde tvoří přibližně čtvrtinu. Předsedou revizní komise byl zvolen Jiří Větrovec, volynský Čech. Další krajané - otec Kuchyňka, sanitzádorová, Paláček byli zvoleni do mandátové, volební a návrhové komise.

Tato čísla jsou nesmírně potěšující pro celé ČSVP. Potěšujíč je též skutečnost, že někteří volynští delegati vystoupili v diskusi s věcnými příspěvky. Dva z nich byly odměněny nejvyššími cenami.

Patřila k nim M. Páneková. Připomněla tragédii Českého Malina a rozhodnutí volynští Češi vystavět obětem nový pomník na základě dobrovolné krajanské sbírky. Uvedla, že k sebranému peněžnímu fondu ve výši 400.000 Kč přispěla pravoslavná církve v ČR částkou 50.000 Kč a Nadace československých legií částkou 100.000 Kč. Za ní při této příležitosti vše poděkovala. Dovolujeme si uvést doslovně znění dopisu, který předseda Sdružení od Nadace v této souvislosti obdržel:

Správce nadace Nadace československých legií projednala na svém zasedání dne 19. března 1998 Vaši žádost o příspěvek na postavení nového pomníku obětem Českého Malina.

Ocenila snahu Vašeho sdružení přispět k tomu, aby oběti druhé světové války nebyly zapomenuty. Při této příležitosti se stále vede lití boj. Pan předseda správní rady nadace pro postavení pomníku TGM doc. J. Horák nesouhlasil s jeho postavením ve Sněmovní ulici. Návrhová liště řídí nadvorní Pražského hradu, proto osudem byl jak kancléř I. Medek, tak i předsír J. Havel. Plocha před zábranou - do naší by kompromisem, řekl doc. Hofec. Podobné stanovisko vyjádřilo také valné shromáždění Masarykovy společnosti.

Dnes na sněmu navrhujeme, aby ČSOL zaujala v této složité situaci své vlastní jednoznačné stanovisko. Aby v něm zdůraznila, že T. G. Masaryk, zakladatel Legií, zakladatel a první prezident Čs. republiky po třistaleté porobě, který byl na Pražském hradě dlouhou dobu zažívá, byl také na Pražském hradě i po smrti a na věčné časy! (bouřlivý potlesk)

Tam jeho pomník jednoznačně patří! Sněmovní ulice není pro něj místem důstojným!

Cástečka bude poukázána na konto "Český Muž" u Komercní banky v Žatci. S pozdravem

Jaroslav Procházka, v. r., předseda

Druhý diskusní příspěvek přednesl Vl. Dufek jako delegát Prahy 5 a Prahy-západ. Jeho podstatná část měla toto znění:

Clenové jednoty ČsOL Prahy 5 a Prahy-západ odeslali den 21. 5. 1997, tedy před rokem, dopis prezidentu V. Havlovi, v němž žádali o podporu jejich návrhu postavit na Pražském hradě pomník T. G. Masarykovi. Za 9 dnů dostali tuhlo odpověď: "Z pověření panu prezidenta odpovídám na Váš dopis. Pomník TGM - dílo J. Štursy z r. 1921 - je umístěn v Rothmayerově sále Pražského Hradu. Dne 28. října bude tento prostor zpřístupněn veřejnosti tak, aby příchozí mohli k pomníku položit květiny. Město Praha rozhodulo na jaře t.r. postavit další pomník TGM u budovy Parlamentu ve Sněmovní ulici. Pokud vám, měla by toto socha byt odláhena právě 28. října. Podepsala vám PhDr. Eliška Fuchtová, ředitelka odboru památkové péče."

Dne 20. března 1998 pfinesl Večerník Praha na titulní straně velký článek s fotografií makety pomníku prezidenta TGM na chvíli postavenou na Hradčanském náměstí. Bronzový originál od V. Makovského z roku 1937-38, který měl být vystžen již 28. září 1938, zatím nachází v Národní galerii.

Nadpis článku zněl: "Masaryka na hrad nechtejte". Uvádime z něj následující informace: "O umístění sochy prezidenta se stále vede lití boj. Pan předseda správní rady nadace pro postavení pomníku TGM doc. J. Horák nesouhlasil s jeho postavením ve Sněmovní ulici. Návrhová liště řídí nadvorní Pražského hradu, proto osudem byl jak kancléř I. Medek, tak i předsír J. Havel. Plocha před zábranou - do naší by kompromisem, řekl doc. Hofec. Podobné stanovisko vyjádřilo také valné shromáždění Masarykovy společnosti.

Dnes na sněmu navrhujeme, aby ČSOL zaujala v této složité situaci své vlastní jednoznačné stanovisko. Aby v něm zdůraznila, že T. G. Masaryk, zakladatel Legií, zakladatel a první prezident Čs. republiky po třistaleté porobě, který byl na Pražském hradě dlouhou dobu zažívá, byl také na Pražském hradě i po smrti a na věčné časy! (bouřlivý potlesk)

Tam jeho pomník jednoznačně patří! Sněmovní ulice není pro něj místem důstojným!

Předložený požadavek byl zafazen do usnesení. Naši odbojáři v regionech dobré pracovali a dobré se uplatnili na sněmu ČSOL.

Vl. Dufek

Seznam českých spolků na Ukrajině

V úvodníku Zpravodaje č. 5/1998 doporučila nově vzniklá komise "Krajinám na Ukrajině", aby regionální výbory ČSVP ale i jednotlivci v naší organizaci navázali písemný styk s krajanem na Ukrajině a ujistili je, že stará vlast nězapořiná.

Z této důvodu předkládáme všem členům ČSVP seznam Českých spolků na Ukrajině. Vypracoval ho ing. Alexandr Drbal. Sám byl dlouhou dobu předsedou České besedy ve Lvově, tedy spolku, založeného v r. 1867. Všechny zbyvající spolky vznikly až v devadesátých letech tohoto století. A to jsou překvapující skutečnost. Souvisejí s obnovením činnosti českých spolků po rozpadu SSSR. Měli bychom být potěšeni, že naši krajané na Ukrajině - dosud jako menšina - žijí, že se probouzí a utužuje jejich národní cítění a české povědomí.

V tomto jejich úsilí bychom je měli i my podpořiti. Prvním krokem v tomto směru je navrhovali zaslání českých knih a časopisů do jejich spolků.

Předsednictvo ČSVP projednalo a schválilo návrh činnosti výše uvedené komise a prosí regionální výbory ČSVP, aby začaly dobrovolný sběr vhodných pro ně knih a časopisů. Sebraný materiál bude odvezene na určené místo dle pokynů předsedy komise Rostislava Hlaváčka (adr. Javorová 361, 360 17 Karlovy Vary 17).

Děkujeme Vám za pochopení a za iniciativu, kterou pomůžete realizovat toto ušlechtilé, avšak organizačně obtížné krajinské dílo.

Vl. Dufek, předseda ČSVP

Seznam nynějších českých spolků na Ukrajině

Údaje jsou uddovány v tomto pořadí: Název, (Datum založení), počet členů, předseda, adresa, telefon.

Česká Národní rada Ukrajiny (30. 5. 1995) doc. Ludmila Muchinová, Csc. ul. gen. Vitruka 3/11, byt 5, 252 115 Kyjiv-115, 044/447636d, 044/48494982

Bohemie (3. 7. 1992) 50, PhDr. Viktor Machov, 332376 Novhorodivka Melitopolského okresu Zaporizké oblasti 06142/97106d

Čechohrad (15. 6. 1990, 255, Vladimír Dvořák, 332 376 Novohradská Melitopolského okresu Zaporizké oblasti, 06142/97153d
Česká beseda (10. 2. 1867), 50, Ing. Evžen Topinka, Náměstí Rynok 17 (Box 800) 290 008 L-viv 8, 0322/649624d, tel./fax: 0322/721757spol

Česká beseda (30. 10. 1993, 40, Lilie Dimidovičová, ul. Dniprovska 120, 72, kor. I, byt 3, 270 084 Odesa-86, 0482/251594 Čeští bratři (9. 5. 1990), 300, Ing. Josef Hart, 329 912 Bohemka Vradějínského okresu Mykolajivské oblasti, 05135/93541d, 05135/91886 druz.

Holenderští Češi (20. 4. 1990), 180, PaedDr. Josef Lankamr, 287003 Mykolajivka Kozjatynského okresu Vinnycké oblasti, 04342/77230d, 04342/77245z

Malá Zubovitsa (25. 1. 1990), 136, MUDr. Anatolij Koberník, ul. Kirov 1/1 260 100 Korosten' Žitomírské oblasti, 04142/93702d, 04142/21438z

Malinovka (24. 3. 1993) Evženie Polišuková, ul. Ohjeník 65, 260 310 Malyn-4 Žitomírské oblasti, 04133/52420z

Sdružení Čechů Matice Volyňské (21. 5. 1991), 200, Václav Štepán, ul. Vynnyčenka 20/59, 263 000 Luck, 0332/44866d

Stromovka (19. 4. 1991), 292, JUDr. Antonína Ponomarenková, ul. Lesi Ukrainský 1, 265 100 Dubno Ryněnské oblasti, 03656/41907d, 03656/41139z

Užhorodská společnost české kultury J. A. Komenského (20. 9. 1995), 50, PhDr. Olga Bukarová, ul. Kapitulní 33 294 000 Užhorod, 0312/43484d, 0312/37016z Ivan Latko, tel. 0312/21011d

Vltava (20. 2. 1993), 152, Ing. Viktor Vágner, Box 39 333 022 Simferopol-22, tel./fax 0652/574835d

Vyšehrad (29. 11. 1992), 150, Doc. Ludmila Muchinová, CSc., ul. gen. Vitruka 3/11, byt 5, 252 115 Kyjiv-11, 044/447636d, 044/4849498z

Žitomírská společnost volyňských Čechů (6. 5. 1990), 500, MUDr. Emilia Sněděvková, ul. Krivý břich 8, 262 002 Žitomír-2, 0412/342045d, 0412/390444z

Věčné varování

Třiapadesát let uplynulo od doby, kdy skončila druhá světová válka, která se stala přízrakem, ustupujícím stále víc a více do pozadí před věčnou písni života - a je to dobré, že život lidí chvátil dál za svými radostmi a bolestmi, jako potok deroucí se kupředu, který láme překážky na své cestě - hledá nová ložiska a odstraňuje všechnu bolest v radostném spečku života - a přece jsou bolesti, na které i v největším chvatu nesmíme zapomenout, jsou města svatá - kolbiště strašného všechno dění - arény mučednických smrtí a je jich mnoho, strašné mnoho.

Hitolovský zloduch však ve svém šílenství po světovládě chtěl svého obřívati v jednu velkou mohylu - a jeho smrtonosné dílo se mu dost dlouho dařilo - dost dlouho na to, aby na zemi povstalo tisíce tragických míst a statisíce, až miliony mučednických hrobů neviných a bezbranných lidí - žen, starců i dětí. Jejich zlobnému násilí propadlo v Evropě tisíce měst a desetištiny vesniček - mezi nimi také Český Malín. Byla to vesnička pojícná, kde Češi tvořili jednu velkou rodinu. Nacisté si mysleli, že zničením této vesničky bude Česká Volyn pokročena a zastrašena, ale opak se stal pravdu - obětní hranice vzplála a hotelu a slovo Malín letělo od úst k ústům, a místo

strachu okupantů vzbudili nenávist a prudkou touhu po odvetě. Požár Malína neuhasl, přenesl se do srdci volyňských bojovníků, kteří se hromadně hlášili do řad čs. vojska v Rusku. Český Malín hotel touhou pomsty, páli pocitem nesmazaných křívd a vedl volyňské mstitele až pod Duklu, kde nepřítel sklizeł, co zase.

Ano, Malín byl pomstěn, ale vinici tohoto strašného zločinu nebyly vypátrány, natož potrestány.

Nejdé mi o jítření protiněmeckých nálad, víme, že naprostá většina Němců nemá s tehdejšími nacistickými plány nic společného, dnes jde o to překročit na obou stranách hranice státní minulosti. Vím, že cesta k tomu není a nebude snadná.

Checeme žít v míru a přátelství s naším sousedem, protože dnešní Německo je jiné a demokratické, ale na minulost nesmíme zapomínat, tím méně na její nejstrašnější a dokonce namnoze záměrně zamílkované stránky a souvislosti.

Je pravda, že jsme malý stát, ale to neznamená, že musíme být patolizovává a vazalová. Jedneme s každým jak rovný s rovným! Uchovejme si svou národní hrdost, svůj čestiví, nezrazujme svou vlast za pář marek.

V jedné básku vlast volá: synu moj, opustíš-li mne, budeme se opustit i my, zahyneš!

Budme si toho vědomi. Máme svou povinnost vůči své zemi, vůči našim umučeným a vyvražděným a padlým na všechn bojštích světa!

Václav Dubec

NEPŘEHLEDNĚTE!

Vážení čtenáři, dokončujeme rukopis knihy *České Češi v prvním a druhém odboji*. Autory jsou Jiří Hofman, Václav Šírc a Jaroslav Vaculík, kteří se snáží, aby dilo bylo objektivním a co nejúplnějším dokumentem o podílu naši měsíny v boji za vznik a osvobození Československa od nacistické nadvlády. Připisují ho "Památkě našich dědů, otců, spoluobojovníků a těch, kteří zahynuli na frontách a v zádech" a zatím je rozdělené do čtyř částí: Protirakouský odboj, Protinacistický odboj (včetně Blaníku, který není zapomenut), Oběti perzekuce (nacistické a banderovské) a všeobecných udalostí. Účast při záchrane pronásledovaných nacisty a banderovci. Každá z prvních dvou částí je uvedena zábezpečující studii.

Základem práce je kolem 4700 jmen, získaných ze všech dostupných pramenů a rozdělených do třinácti tematických sezon. Zahrávají vše než 100 stran. Na dalších více než 100 stranách jsou medailonky legionářů, příběhy, životní osudy apod., které tematicky patří k danému sezonu.

Příšedníkem dokončení rukopisu potřebujeme, vážení čtenáři a hlavně čtenářky, vaši pomoc ve dvou směrech.

1. Část o protirakouském odboji doplnit dalšími medailonky význačnějších legionářů, které by mely obsahovat příjemný, jméno, datum a místo narodení a úmrty, dosaženou vojenskou hodnost, přibližnou dobu vstupu do České družiny nebo do legií, zda řel do čs. jednotek z domova nebo z ruské armády, vyznácnou a další bojovou akce, kterých se zúčastnil, názvy vyznamenaní, život v období mezi válkami s důrazem na obecně prospěšnou činnost, pokud vstoupil do 1. čs. armádního sboru v SSSR, pak jeho zařazení. Nevadí, když nebudeš moc odpovědět na

všechny otázky uváděné předlohy. Se slohem a pravopisem si nedělejte starosti.

2. Prověřit správnost a úplnost *Seznamu českých volyňských žen a dětí, které dobrovolně vstoupily do čs. vojenských útvarů v SSSR*. Tento seznam by zverejněn ve Zpravodaji č. 6 z roku 1995. Pokud jste opravy již zaslaly, vezmějte je v úvahu a v rukopisu jsou promítnuty. Příspěvky a opravy poslatě na adresu:

Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Louňský 8,
tel. 42 65 44 (večer).

Prosíme, pomozte dobré věci a pomožte brzy. Děkuji autori

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Suchdol - Bylo to pékní setkání...

Dne 6. června se v Suchdole n. O. konalo setkání u příležitosti 55. výročí vyvráždání a vypálení Českého Malína německými nacisty, které zahájil p. Ing. Vladimír Jeřábek. Minutou ticha jsme uctili památku umučených, padlých a zemřelých krajany, poté následovala příseň "Malinská trýza", kterou předseda p. Zdeněk Žrníkovič, pietní projekty k tomuto smutnému výročí měl pan Václav Dubec - tajemník SVM regionu, za který jen na 200 účastníků odměnilo dlouhým potleskem a který bude uveřejněn ve Zpravodaji, dále zprávu o činnosti severomoravského regionu podal jeho předseda Dr. Vladimír Samec. Ve svém projektu vzpomněl také na stěhování Čechů na Volyn v letech 1860 a dálších. Poté následoval projek p. Ing. Miroslava Ondráčky, starosty Suchdolu n. O., ve kterém pozdravil přítomné a také podal zprávu o činnosti obecního úřadu. Předseda SCVP p. prof. Vladimír Dušek pozdravil přítomné krajany jménem celostátního výboru SCVP a zhodnotil slavnostní část programu.

Po vyčerpání programu následovalo předání "Čestného uznání" zasloužilým členům SVM regionu, což bylo něco nového, protože nikdy na žádném setkání nebo takovému nebylo - a pak nám hrála hudba "Rozmarýna" z Bílovce.

Krajani se vracejí domů s pocitem krásného prožitého dne mezi svými přáteli a zářimým - prostě bylo to skutečně pékné setkání. Nesmí také zapomenout na naše děvčata, která nám připravily dobré pochopení v podobě chutných koláčků. Oběd v hostinci "U Krále" byl vynikající, takže - co dodat. Díky všem pořadatelům za to, že jsme se mohli takto po dělej sebit!

(jeden z členů)

Zpráva o slavnostní schůzce regionu Frýdlant dne 10. 5. 98

I v tomto roce jsme navázali na tradici a sesíli na slavnostním setkání dne 10. 5. 98 ve 12 hod. v sále krajana Miroslava Proška ve Frýdlantu v Č.

Rádi jsme přivítali i naše milé hosty - předsedu Sdružení prof. MUDr. Vladimíra Duška s chotí a krajany z regionu Litoměřice - M. Dědkovou a V. Kuchynkou. Jejich přítomnost je pro naši region vždy povzbuzením.

Schůzka věd předseda regionu kr. František Tylich, který informoval o činnosti za období od loňského setkání a vzpomněl zesnulých členů. Poděkoval členům za podporu, kterou poskytvali regionu a za peněžní dary, které věnovali na celostátní akce "Výstavba pomníku v Č. Malíně" a "Fond slezských srdc" na pomoc krajánům postiženým povodněmi na Moravě.

✓ V krátkém, výstížném projevu vystoupil i předseda Sdružení prof. Dušek, který se zmínil o aktuálních úkolech a problémach úřadů při zajištění vydávání "Dějin" i dalších publikací. Připomněl i vývoj událostí

na Volyni před našim odjezdem do vlasti. Dále zhodnotil činnost regionu Frýdlant a jeho snahu o aktivity.

Předseda F. Tylichtr poděkoval prof. Duškovi za to, že již řádu let se pravidelně zúčastňuje našich slavnostních akcí, což má kladný vliv na naši činnost.

Moráles nás podpořil svou účastí i zástupci některých měst našeho regionu, a to místopředseda Frýdlantu p. Tomášek a starosta Raspenavy p. Kobl. Ti v krátkých projevech vyzvedli vzájemné dobré vztahy. Jsme jim vděční i za drobnou pomoc, kterou nám v rámci svých možností poskytly.

Dalšími milými hosty byly zástupkyně svazu invalidů p. Auerbachová a Jurkovičová, jež zhodnotily dobrou spolupráci. Podle potřeby - obvykle 1x měsíčně - můžeme bezplatně konat své schůzky v jejich zařízení. Zde za účasti vedení a důvěrníků regionu organizujeme činnost a řešíme dané problémy.

Jsem velmi dříve našem sponzorovi kraj. Miroslavu Proškovi, který každoročně umožňuje a podporuje naše setkání bezplatným propřipomínkou sálů i zajištěním levněho občerstvení. Děkujeme i našim členům a členkám, kteří drahovně peněžními dary pro region i hezkými dárkami, věnovanými do tombole, přispěli k ziskání finančních prostředků. Ty nám umožňují, abychom mohli během roku poslat blahořečení našim členům při významných výročích i položit kytičky k rukvi při jejich nejmenších chvílách člověka.

Na závěr oficiálních časťí schůze poděkoval předseda F. Tylichtr za účast všem přítomným a zdůraznil, že pro udržení srdečních a vřelých vztahů je treba, aby se alespoň 1x ročně scházely členové z jednotlivých obcí regionu. Čas neuprosnély let, všichni stáremo a postupně i buhzel odcházíme.

K dobrému průběhu zábavné části schůze přispěla hudba p. Pečny z Frýdlantu hezkými melodiemi i písničkami, při kterých si přítomní rádi zatančili a zazpívali. Ke kávě chutnaly i dobroty, které přinesly naše hospodynky. Potěšily i kyticí konvalinek, vlastnoručně natřhané předšedou F. Tylichtem a Růženkou Pospíchalovou, které dostaly všechny ženy ke svátku matek. Za region Ludmila Milíčková

Setkání v regionu Brno

"Ta jížni Morava, je jistě krásná zem"

se zpívá v jedné písni a jsou to slova veskrze pravdivá, o tom se přesvědčilo 15 členů našeho Severočeského regionu, kteří se zúčastnili zájezdu setkání SCVP v Brně, pořádaného ke 130. výročí emigrace Čechů na Volyně.

Byla to příjemná, neformální, pohostinná schůzka i s hudbou a tančem s moravskými členy, kteří cekali na své přátele, kamarády a přibuzné.

Zájezd nás provázel pan Pichrt, který nám věnoval hodně ze svého volného času. Protáhl nás vinnými sklipky, ukázal nám pamětnostnost Moravského Krumlova a celého okolí, seznámil nás se zajímavými lidmi, kteří nám měli co říct k tomu kraji vinořáků.

Před odjezdem nám přinesl pan Haken, synovec nář. umělce Eduarda Hakena a nyní vedoucí palmy v Olbramovicích dle lahvičky moku na ochutnávání. Na členské schůzky dne 16. 5. 98 jsme lahvičky vyprázdnilí a shodili jsme se, že jejich výrobky jsou výborné chuti a dobré kvality.

Za všechny chci poděkovat hlavně P. Pichrtovi za jeho obětavost a velkou snahu ukázat nám co nejvíce na Moravě - bez něj bychom to neviděli.

Celému moravskému regionu děkujeme za

prípravu akce, která byla zdařilá a proto nebyla zbytečná.

Přála bych si, aby takových setkání mezi jednotlivými regiony bylo více, jedině tak plní organizace SCVP svoje poslání, když se navzájem nové vztahy a nová přátelství. Za všechny díky Velké Moravě -

Zdenka Mrázková, region Teplice

Setkání v Krásném Dvoře

Opět po roce se krajanez z Kupičova setkali ve svém centru v Krásném Dvoře. Máme tam památník padlých a tentokrát jsme u něj odhalili schránku s prsty z hrobů našich předků, kteří odpovídají na hřbitově v Kupičově. Prst, kterou jsme uložili do schránky, jsme přivezli lornu v srpu při naši puti do rodné vesnice.

Český hřbitov v Kupičově je velice zpustlý a pro nás věk není naděje ani síla jej opravit a udělat.

Při schůzkách aktivních rodáků vznikla myšlenka vytvořit u pomníku padlých i pietní místo pro památku našich předků. Myslím si, že se věc povedla, a nemášli umělostní schránka s prsty navázala na pomník. Deska obsahuje stručný nápis a znamení všech tří cirkví, které tam působily.

Setkání jsme začali tradičně - ekumenickou bohoslužbou - krásně promluvil jak p. Jelínek, tak katolický i pravoslavný kněz. Zaplněný kostelík zněl zpěvem Blíž k Tobě, Bože môj. Těž zapívali katoličtí zpěvaci z Podbořan. Po mísě u pomníku promluvil jen krátké pan Václav Kytl, odhalil jsme schránku a položili květiny.

Všichni přítomní se odobrali do školní tělocvičny, kde nás čekaly stoly plné dobrat.

I když nás nebylo tolik jako při loňském výročním setkání, tělocvična byla zaplněná.

Setkání přišli pozdravit polští zástupci partyzánské. Při té příležitosti předali dvě vysokou vyznamenání synovi zavražděného Václava Houžvice. Pozdrav promísl i Jaroslav Kytl, který si totiž setkání nenechal ujet a přijel až z Kanady.

Školní kuchařky nám připravily velice chutný oběd, zaještěno bylo i občerstvení a tak nás nechybělo k dobré pohodě a milému popovídání i ke zpěvu.

Setkání trvalo do pozdního odpoledne. Všem se nám velice líbilo a já chci za všechny přítomní poděkovat každému, že jde trochu přispěl k uspořádání pietní akce připěš obecně úrad, vedení školy, kuchařky, bufet, neznamě ženy pekařky, duchovní všech tří cirkví, zpěváci, fečníci i všichni zúčastnění. Všem patří dík za obětavost, obvláštění dobrovolným pojedováním všech této akci a místním rodákům za péči o touto pietní mísou. Přejí všem dobré zdraví a těším se na brzké sledování.

Sejdeme se i ostatní krajané z tohoto regionu?

Vilma Magárová

Region Broumov

Přátelské posezení rodáků ve Zboží u Dvora Králové n. l.

V sobotu 18. dubna se zásluhou pí Šilušky Magárové-Ledvinové a manželky Makosevých uskutečnilo setkání kupičovských rodáků ze Dvora Králové a okolí, kterého se zúčastnili i několik krajanů z vzdálenějších míst. Šlo o přátelské posezení v restauraci ve Zboží z počátku. Na setkání jsme uctili památku našich zesnulých a uspořádali finanční sbírku na osvětovou pomůcku v Krásném Dvoře. Bylo vybráno 1550 Kč.

Chlěla bych touto cestou poděkovat jménem všech účastníků paní Magárové za její iniciativu. Život nám užitek, ale vspomínky na společné prožití lží zůstávají a je dobré se o ně občas podělit s ostatními. Už se těším na příští setkání.

Anna Slohoferová-Mašková

Region Teplice

Dne 29. 6. oslavil 50 let p. Václav Pišl z Krupky a o tři dny dříve oslavil 40 let p. Marie Strupinská roz. Pišlová. Oba dva jsou jedni z mala aktivních členů našeho Sdružení, proto jím touto cestou chci poděkovat k jejich významným výročím a popřát jim stěstí, zdraví a pohodu, aby si i nadále užívali čas mezi námi - Volynáky - přijí.

Za region Mrázková

Region Žatec

chce touto cestou jménem Sdružení veřejné poblahopřát členů, který nepochází z Volyně, ale prošel se Svobodovou armádou až z Buzuluку do Prahy. Zúčastnil se všech bojů a zůstal sloužit naší armádě až do odchodu do důchodu. Nyní je předsedou okrešního výboru Svazu bojovníků za svobodu v Lounech se sídlem v Žatci. Je to pan Bohumil Bartoš, plukovník v. v. 3. dubna oslavil své 80. narozeniny, k nimž mu přejeme zdraví, štěstí a hodně elánu do další společné práce.

Za všechny K. Ondrová.

Slávek Tošner

(*Sedm druhých vspomínek na krajaná z Kupičova*)

Vzpomínka první. Jsou mi až čtyři roky. Maminky mě pouštěl před vrata jen s tím, že když pojdu dálé, něco mě přejde nebo si mě vezmou cikáni. Mě to ale velice těšilo naproti k Tošnerům. Před chvílkou tam oděli starší bráškovi, Pepa s Jarouškou. Oba byli v plné zbroji. Dřevěné pušky na ramenou a pásek "rogatavky" pod bradou. U Tošnerů na dvoře bylo plno takových chlapců. To je celé "vojsko" a velí jim Slávek. Tolik mě to tábáne a toužebně tam hledím. "Vojsko" jak by cítilo moji touhu, vychází z Tošnerových vrat. Slávek odpovídá: "Raz, dwa, tři, čtver, čtyř". Hoši totiž znají jen polské povely a polské písničky, ale pan učitel Krebs z Čech je již učí sokolské. "Spějme dál" a "Lví silou". Moc obdivuji toho Slávku. Také strečům a tetám ze sousedství se chlapci líbí. Strejčkovi Poláčkovi se obzvlášť líbí, když chlapci zpívají "Raduje se rada, raduje se dusia... oj da oj dana... Zvláště to "dána" má velice rád.

Vzpomínka druhá. Kupičovem kráčí již odrostlé bubenčec s kamarádem. Ze záložní listiny oznamují vše, že do Kupičova přijel pan král, princezna, princ, Kasparek a jiné postavy loutkového divadla. Ten bubenčec není nikdo jiný než Slávek Tošner.

Vzpomínka třetí: Čas letí a slávka se svými spolužáky končí "scole powszechna". Na rozloučenou si zpívají "Jak szypko plynne zycie...". Při slovesu "minely latek szole" se nikdo neubránil slzám a nikdo se za to ani nestydí. (Když se po dlouhých, dlouhých letech znovu sejdou v Kupičově u bývalé spolužácky Máni Kafkovej-Novotné, při té písničce zase kanou slzy.)

Vzpomínka čtvrtá: Udělosti se řítí jedna za druhou a je zde rok 1942. Slávka Tošnera jako hočka s výšším vzděláním pověřuje "holova" Martin Mišákulem poruďit soupis českého obyvatelstva. Když dorazil k nám, zrovna jsme zabíjeli. Viděl ho jako dnes. Vysoký, stříhlý fešák se zvláště beraníc na hlavě. Je samozřejmé, že byl pozván ke stolu. Při tak přátelském posezení se mu záliblo a už se mu nechtělo pokračovat. Jak jsem byl stastný, když mě požádal, abych to za něho dokončil!

Vzpomínka pátá: Je začátek roku 1944. Jsem určen na hlídku do bunkru u Viléma Coklíkla. Těšil mě, že ten starší, kterému budu podléhat, je právě Slávek. Štěstí mu přálo, a opakovalo se to dokonce několikrát. Na takové hlídky se hovořilo o ledavém. Se Slávkem to ovšem nebyly žádné plané řeči. Mnoho jsem de o něho pochytil. Dodnes si pamatuji jeho nadšení pro

Československou armádu. Již tehdy snil o tom, že se stane důstojníkem. Velice dobré si pamatuji jeho pojmu průzkumu: "Vše, Věno, takový velitel by v noci měl velet baterkou. Půjdou vpředu, zaporuji něco a hned rozsvítím červenou. Všichni se zaostaví. Dám zelenou a půjde se dál. Všechno se to obejde bez hluku".

Vzpomínka šestá: Koncem nastává ten slavnostní okamžik. Kupičováci odcházejí do Československé armády. Dle mnoho mužů i žen říkají vedou koně nebo jedou povozky. První noc je ve Svidníku a duhí již v Kožině, mezi krajany. Hlavní stan je u Macháče. Pan Vladimír Macháč, správný český sedlák a kovář, si nás všechny prohlíží. Když si všiml nás, ani ne šestnáctiletých kluků, hned se do nás obal. Byl tatínkým kamarádem, tak jsem to první "schytal" já: "Ty kluku usmrkána, kam jedeš?" O jednom rodiče nevíděl, druhý jde ted... a ty koukaj táhnout domů!" Po delších dohadování a domluvách vracíme - tři chlapci a několik děvčat. Bereme s sebou dvou koně. Ovšem, jak jet bez dokladů? Zasahuje Slávek Tošner. Piše nám tak důvěryhodně "udostovení", že ve Vítově nám kyně sovětí vojácí dokonce pohlíží. Slávek doveďl opatřit i razítko. Vypíjí si od jednoho vojáka lvičku a pomocí tužky jej obtiskl.

Vzpomínka sedma: Naši jsou již na frontě. Mezi jinými rodinami i Tošnerovi dostávají smutnou zprávu, že jejich syn, otec rodiny, padl. Je to velká, těžce zjednodušená rána. Píše také Slávek. Oznamuje, že velel dělostřelecké baterii a že již měl možnost dat povel "pal", a pomstít tak svého bratra Bohouše.

Jestě mnoho by toho mohlo být napsáno o našem krajancovi, plk. Ing. Stanislavu Tošnerovi. Svou vzpomínátku bych však chtěl ukončit slovy jednoho ze starších kupičovských vojáků, který mi v pětačtyřicátém řekl: "Ó, brachu, Slávek Tošner to byl na frontě oficiér a je dodnes. Jen se na něj podívá!"

Dne 30. dubna 1998 jsme se na naším krajancem Slávku Tošnerem rozloučili naposledy.

Václav Kytl

NAŠÍ JUBILANTI

Moravský Krumlov

1. 8. Antonie Vaňurová z Novosilek, byt. Malešovice - 70 let.

18. 8. Pavla Šimonková ze Senkevičovky, byt. Pohořelice - 81 let. 23. 8. Alexandr Pichtr ze Skelné, byt. Mor. Krumlov - 70 let. 20. 9. Marie Cimbálová z Bánova, bytem Lodenice - 70 let. 8. 10. Jaroslav Kroupa z Černého Lesa, byt. Našiměřice - 88 let. 21. 11. Stanislava Jíříkovská z Nivy Hubinské, byt. Loděnice - 75 let. 7. 12. Vilma Dovádková-Hosnedlová z Komárovky, byt. Miroslav - 70 let. 8. 12. Marie Bisová-Nejdádá z Komárovky, byt. Miroslav - 65 let. 24. 12. Jaroslav Žitný z Vilémovky, byt. Olbramovice - 81 let. 30. 12. Václav Mazánek z Nivy Hubinské, byt. Loděnice - 85 let.

Region Frydlant

výročí v 2. pololetí 1998

Babická Marie, Volkov, byt. Jindřichovice, 9. 7. - 76 let. Cerenek Josef, Novosíly, byt. Herámanice, 1. 10. - 75 let. Divišová Růžena, Olsánka, byt. Pertoltice, 16. 10. - 77 let. Chmelářová Eva, Frýdlant, byt. Raspenava, 20. 10.

35 let. Jakub Václav, Tvořenič, byt. Nové Město p. S., 28. 10. - 76 let. Jirkovská Stanislava, Šklív, byt. Liberec - 4. 9. - 83 let. Juklíček Vasil, Vrba, byt. Hejnice, 18. 7. - 55 let. Kalíšková Evženie, Mirošov, byt. Liberec, 19. 8. - 79 let. Košták Miroslav, N. Město p. S., tamtéž, 27. 12. - 45 let. Králová Olga Horošice, byt. Frýdlant - 18. 9. - 70 let. Pospíšil Dimitrij, Korce u Rovny, byt. Dětřichov, 7. 11. - 76 let. Růžička Vladimír, Volkov, byt. Habartice, 15. 12. - 82 let. Ryglova Věra, Volkov, byt. Liberec, 1. 7. - 80 let. Snajdrová Emílie Volkov, byt. Frýdlant, 16. 9. - 84 let. Střorek Josef, Volkov, byt. Chotyně, 22. 11. - 70 let. Švorcová Emílie, Novosíly, byt. Nové město p. S., 6. 11. - 78 let. Tylichová Marie, Novosíly, byt. Raspenava, 1. 11. - 87 let. Vaščuk Antonín, Šerugejková, byt. Raspenava, 19. 9. - 55 let. Záhorecká Marie, Volkov, byt. Prachatice, 26. 9. - 76 let. Zajíček Vladimír, Boreč, byt. Liberec, 13. 9. - 81 let. Žáčková Marie, Robousy, byt. Raspenava, 10. 12. - 55 let.

Severomoravský region

14. 6. se dožívá již Křížka Jimíková z Hukovic 16. 6. Pochází z Krupy-Hranic.

Olomoucký region

Ve 2. pololetí se dožívají:

Zdenek Zapletal 29. 9. - 65 let. Evženie Dubická, 22. 9. - 70 let. Šlanhofová Libuse, 9. 8. - 70 let. Otcová Ludmila, 16. 9. - 70 let. Tenglová Emílie, 13. 11. - 75 let. Bouček Václav, 20. 12. - 75 let. Tengler Vladimír, 9. 9. - 80 let.

Region Šumperk

Nejstarší krajanka tohoto regionu pí Olga Maurová se dožívá 29. června 93 let a paní Alice Bílková z Libiny 10. 5. oslavila 85 let. Štěsti a zdraví přeje celý římský region.

Pí Růžena Lámačová oznamuje jubileum své matky Boženy Lámačové, která se dožívá 12. 7. 75 let. Přeje jí celá rodina.

Pán V. Zápotocký hláší jubileum pí Bohumilu Maršové, roz. Kačerovské, která se dožívá 13. 6. 62 let.

Region Mohelnice

21. 6. se dožívá pí Antonie Pallová 91 roků. Tichá, skromná a laskavá žije u své snachy v Lošticích. S regionem blahopřeje i snacha Emílie.

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, optimismus a mnoho krásných zážitků v budoucích letech života - redakteur a vedoucí regionu

NAŠE ŘÁDY OPUSTILI...

Došla nám zpráva z Londýna Vladimír Nějedlák, nar. 13. 1. 1913 v Batovicích, který pracoval jako úředník Matice školské v Luku, zahraniční voják (Buzuluk, Sřední Východ, Anglie), plukovník v. v. jednatel ČSOL v Londýně, zemřel v Londýně 21. 6. 1998. Všem přibuzným a kamarádům podává smutnou zprávu

Nina Vignerová-Dobšovárechová - spoluživojmuk

Dne 26. 5. zemřela p. f. Kačerovská z Ku-

píčova, byt. Šanov u Rakovníka, ve věku 83 let.

Dne 2. 6. zemřel ve věku 76 let p. Mikuláš Liščinka, rodák z Volyně, obec Krasnilo. Zúčastnil se bojů u Duklu jako radista, byl držitelem bojových vyznamenání. Zprávu podává rodina.

Region Uničov

Dne 10. 5. zemřel ve věku 75 let p. Vladimír Rys z Hlinska, voják 1. čs. armádního sboru.

Dne 23. 4. zemřela ve věku nedožitých 91 let p. Emilie Zápotocká roz. Albllová z Roudné u Horšova Týna, posl. rok byten v Dolní Lutyni.

Ludmila Příhodová

Region Praha

Dne 11. 5. zemřel dlouholetý člen tohoto regionu p. Mikuláš Svítek z Podhájek, byt. v Úvalách.

Ze Zpravodaje č. 5. jsme se dozvěděli, že zemřel nás dluholetý člen, Jiří Šutt, nar. v Kvasilevě, Bohužel, nikdo nám neoznámil jeho úmrť, a velice toho litujeme. Byl to jeden z nejvěrnějších našich členů, který se pravidelně účastnil našich členských schůzek, i když nebydlel v Praze. V případě potřeby přispíval finančními částkami pro region. Pražský region jeho odchodem ztratil jednoho z nejvěrnějších členů.

Za region I. Malinská

Region Mariánské Lázně

Dne 14. 5. zemřel v nedožitých 73 letech p. Vladimír Hajný z Mášlenky okr. Dubno, nyní byt. Poseč-Otročín, okres K. Vary

Čest jejich památky!

Všem pozitárným vyjadřujeme upřímnou účast - redakteur a vedoucí regionu.

DARY NA FOND ŠLECHETNÝCH SRDCÍ

Brněnský region - celkem 2900 Kč:

Bureš Jiří - 100 Kč. Šnajderová - 100 Kč. Kučera Josef - 100 Kč. Ničová - 500 Kč. Bezdeková - 100 Kč. Neprstová - 100 Kč. Hibrantová - 100 Kč. Poloková - 200 Kč. Bartejsová - 100 Kč. Borolíková - 200 Kč. Kyselová - 100 Kč. Manzelz Hrušková - 100 Kč. Gošová - 100 Kč. Bělková Věra - 100 Kč. Chudobová - 100 Kč. Iránek - 100 Kč. Doleček - 100 Kč. Jaitnerová - 100 Kč. Kyselová Marie - 100 Kč. Vacek Jiří - 100 Kč. Štajnerová - 100 Kč. Kroupová Milada - 100 Kč.

Dále pan Rostislav Žeman z Kopřivnice věnoval na Fond šlechet. srdcí - 400 Kč a pro region 200 Kč.

Při potřebě regionu dále věnovali: Pí Houšková Antonie - Bartošovice - 100 Kč. Loukota Václav - Šenov - 50 Kč. Stehlík Rostislav, Šenov - 50 Kč. Dvořák Jan - Kunín - 50 Kč. Dvořák Jiří, Kunín - 100 Kč.

Všem dárčincům děkuje Severomoravský region

DARY NA FOND SDRUŽENÍ

Božena a Václav Kačerovských, Šanov - 1000 Kč. Vlasta Bolfová, Hukovice - 100 Kč a Rostislav Žeman - 400 Kč. Srdečný dík!

Všem členům hezké prožití léta přeje redakteur

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčinců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v záhlaví čísla Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel Praha. Číslo konta: 7054454-018/0800, Čs sportfond a.s. - Melantrichova 5, Praha 8. Prostíne čtenáře, aby nás neupomněl a zveřejňoval dárč - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu! Krajany! Neposlejte v žádném případě penězničky týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zaslíbejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hlебenkách 20, 150 00 Praha 5.

Tíže Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyzadává rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povolené Česká pošta, s.p., odštěpným Tiskne NEOSET Praha 2, Neklanová 17.